

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 151/07-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. augusta 2007 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. M. Č., M., ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1 a 4, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 v spojení s čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5 Co 456/2005 z 22. marca 2006, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. M. Č. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. júla 2007 doručená sťažnosť Mgr. M. Č. (ďalej len „sťažovateľ“) podľa čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1 a 4, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 v spojení s čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5 Co 456/2005 z 22. marca 2006.

Sťažovateľ v odôvodnení svojej sťažnosti okrem iného uvádza: „ ... *S uvedeným rozsudkom sťažovateľ nesúhlasil a tak podal dňa 9. 11. 2006 Podnet na podanie mimoriadneho dovolania. ... dňa 22. 2. 2007 urobil Opakované podanie podnetu na podanie mimoriadneho dovolania. Dňa 7. 5. 2007 obdržal od Generálnej prokuratúry odpoveď, ani opätovným preskúmaním veci nebol zistený dôvod pre zmenu právneho stanoviska, ktoré Vám bolo oznámené vo vybavení Krajskej prokuratúry v K.*“

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd na základe jeho sťažnosti rozhodol nálezom o porušení označených práv rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5 Co 456/2005 z 22. marca 2006 a priznal mu sumu 4 300 Sk.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa § 53 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo

upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Zmeškanie lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde nemožno odpustiť, t. j. ústavný súd každú sťažnosť, ktorá mu bola doručená po uplynutí tejto lehoty, odmietne podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Pretože napadnutý rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť ešte pred tým, ako sa sťažovateľ obrátil podnetom na generálneho prokurátora Slovenskej republiky, t. j. najneskôr 22. februára 2007, bola predmetná sťažnosť podaná v čase (9. júla 2007), keď už uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd sa preto nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok uvedených v sťažnosti. Podnet na podanie mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom Slovenskej republiky (§ 243e až 243j Občianskeho súdneho poriadku) nemožno totiž z hľadiska čl. 127 ods. 1 ústavy považovať za účinný a dostupný právny prostriedok nápravy, ktorý je predpokladom (podmienkou) podania sťažnosti na ústavnom súde podľa tohto článku ústavy, a na jeho podanie nie je preto z hľadiska plynutia uvedenej lehoty na podanie sťažnosti na ústavnom súde možné prihliadať. V dôsledku toho nebolo možné sa zaoberať týmto návrhom sťažovateľa (I. ÚS 134/03, I. ÚS 17/01).

Z tohto dôvodu bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako návrh podaný oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. augusta 2007